
TEXT A

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dóna. L'agafo.

Una bella cal·ligrafia emplena aquell tros de paper que traspua sentiments. Dolces paraules, de musicalitat amarades, toquen el meu fibló, i llisca una llàgrima per la meva galta. Rellegeixo el text altra vegada, s'entrecreuen les nostres mirades i se'ns agermanen les ànimes.

Aquell home de terres llunyanes, tot ell era poesia. Trec un vell llibre del meu sarró i el llegeixo en veu alta:

Et penso i sé que em penses.
T'hi sé i sé que m'hi saps.
Et cerco i sé que et trobaré.

El silenci rebleix el moment i sense paraules ens fusionem en una sentida abraçada.

TEXT B

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dona. L'agafo. I l'obro.

La meva primera intenció és llegir-lo, però per més que el miro del tort i del revés no hi ha manera d'entendre res. Segurament era un codi secret o alguna llengua que jo desconeixia totalment. A mesura que anàvem parlant, me'l mirava amb molta atenció per no perdre cap detall, encara que fos insignificant.

En aquells moments vaig quedar tan bocabadada que vaig oblidar totalment quines eren les meves intencions. La veritat és que era un desconegut molt desconcertant i les seves paraules semblaven extretes d'un llibre d'aventures. Fins llavors no coneixia cap història que s'hi pogués igualar.

TEXT C

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dona. L'agafo.

L'agafo subtilment, en silenci. Només se sent la remor del vent entre les fulles. La seva mirada, de cop, m'inquieta, el seu somriure s'apaga en el precís moment que una forta ventada s'endú un munt de fulles seques que reposaven sota l'ombra d'aquell majestuós arbre.

Curosament i amb delicadesa desarrugo el paper. "Estimat Alfons...", començo a llegir, i la tendresa d'aquelles paraules em colpeixen el cor. Una llàgrima cau suaument sobre el paper arrugat. M'eixugo els ulls, i continuo llegint.

Paraules tendres, de dolor, d'agraïment, de felicitat i sobretot d'amor. D'una vida viscuda al costat de la persona estimada.

TEXT D

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dóna. L'agafo.

Desplego el paper i solament hi ha escrita una adreça: "Plaça major nº 19". El desconegut s'aixeca amb l'ajuda d'un bastó i, amb un pas lent i tremolós, va descendint la vall per entremig dels arbres. L'observo fins que el perdo de vista. El sol es pon, les campanes repiquen i la frescor comença a arribar a la contrada.

Baixo a buscar un recer on dormir, però totes les portes i els finestrals ja són tancats. De sobte, el so d'una vella porta trenca el silenci del poble; m'hi atanso. Un gat em dóna la benvinguda i l'escalfor d'una llar de foc em fa entrar.

TEXT E

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dóna. L'agafo.

No puc triar, és la meva única carta. El desplego a poc a poc, amb una barreja de curiositat i desconfiança. I per primera vegada en molt de temps veig una escletxa de llum enmig de la foscor.

Potser la meva vida, fins ara sense rumb, amb tantes preguntes sense resposta, pot fer un gir inesperat. Amb una il·lusió renovada, em miro el desconegut que assenteix amb el cap. Agafo aire i el deixo anar sorollosament, m'omple el pit per aferrar-me novament a la vida i em dirigeixo a la muntanya, allà m'espera el meu destí.

TEXT F

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dona. L'agafo.

Mentre desplego el paper, el desconegut mira la muntanya més llunyana. No hi ha cap escrit, cap dibuix ni cap rastre imprès. Ja ho sabia. Em somriu i m'explica que ha marxat per tornar a començar.

No porto cap paper a la butxaca, però si el dugués seria tan rebregat i blanc com el del càlid desconegut. M'assec al seu costat i abrigats pel sol baix del capvespre comencem a traçar pensaments i mirades que donen color al paper blanc i rebregat.

I quan el sol s'amaga rere la muntanya més llunyana ens posem a caminar.

TEXT G

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dona. L'agafo.

Em miro l'home, em miro la muntanya que m'ha assenyalat, em miro el paper que m'ha donat, no goso obrir-lo. Surten unes paraules de la seva petita boca però no l'entenc. S'aixeca i comença a caminar allunyant-se de mi.

Em torno a mirar el paper que m'ha donat i finalment decideixo obrir-lo. En una cara del full hi ha un dibuix on es veu la muntanya, i en l'altre hi ha un jeroglífic. Intento treure'n l'entrellat, però no hi ha manera.

TEXT H

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dóna. L'agafo. I l'obro.

Em quedo estupefacte, agafo el paper i l'obro sense pensar-m'ho, i a la meva cara es figura una expressió d'inseguretad, dubte i incomprensió. Les paraules que llegeixo en el paper encara em ressonen a dins del meu cap: "Miquel et conec, però tu a mi no, necessito trobar-te".

En llegir i rellegir les paraules, el desconegut marxa silenciosament. Quan m'adono que no hi és em quedo desconcertat, no sé com reaccionar. Em quedo una bona estona pensant en quin ha de ser el meu següent pas.

Comença a ploure i això em fa reaccionar, he de marxar i buscar el desconegut per poder trobar les respostes.

TEXT I

En fer-se fosc, foraviler, passejo, cercant allò que mai no trobaré. M'aturo a cada contrada buscant-me a mi mateix. En una sola direcció camino inquiet, sense resposta. No afluixo el pas fins que trobo un petit racó on hi ha un desconegut assegut sota els arbres que em mira somrient. Em sorprèn la seva mirada càlida i propera.

M'hi acosto, el saludo i li pregunto d'on prové. Passen uns segons fins que m'assenyala la muntanya més llunyana. Sense obrir boca, es treu un paper arrugat de la butxaca i me'l dona. L'agafo. I l'obro.

El desconegut m'explica que fa temps que m'espera. Que anys enrere va conèixer una persona molt propera a mi. I que aquesta persona li havia encomanat que em fes arribar una carta. Una carta, ara ja, amb el pas del temps, convertida en un simple paper arrugat.

"Molt he estimat i estimo encara,
estimo com un fill, estimo com un pare.

I encara que el pes de tants anys
no em deixa recordar com he arribat fins aquí,
no he oblidat l'inoblidable.

La complicitat del capvespre traça el nostre destí.
Sols, tu i jo, cap gest sobrer.

Sols, tu i jo, ja només la força dels records
ens poden fer brillar els ulls de bell nou.
Uns ulls que un dia em varen ensenyar a estimar.

Avui, però, no em caldrà cap aprenentatge
per estimar-te com un fill,
per estimar-te com un pare."

Era una carta que havia escrit el meu pare! Aquell desconegut, aquella persona estranya el coneixia!
